

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM

SZOMBAT, 1955 FEBRUÁR 26.

ÁRA: 50 FILLÉR

MAI SZÁMUNKBOL:

Az Edgár Faure-kormány tegnap tartotta első minisztertanácsát (2. oldal)

A szegedi járásban a tavaszi búza vetésére irányul a figyelem (3. oldal)

Milyen bemutatókra készül az idén a szegedi Nemzeti Színház (3. oldal)

Köszöntjük a tanácskozást

Ma és holnap az egész ország szeme Budapestre, a Sportcsarnokra szegeződik, ahol a IV. Magyar Békekongresszus ülésezik, hogy a magyar nép nevében tiltakozzék a német újrafelfegyverzés, a német militarizmus feltámasztása, egy atomháború ki-robbantása ellen. Mélyről felbuzgó tiltakozó szavak hangzanak a békeharcosok e nagy országos seregszemléjén, s ezek a szavak eljutnak a világ legtávolibb zugába is. Az ilyen tiltakozások segítették elő a háború megszűnését Koreában és Vietnámban. Az ilyen megmozdulások erősítik azt a sereget, amely a fehér galambos kék zászló alatt a Szovjetunió vezetésével menetel a béke megvédésének nagyszerű harcában. Ez a hadsereg, a béke hadserege szembenáll a pusztítás és a rombolás hadseregével.

Az egyik hadsereg élére a Kesselringeket és Mannsteineket akarják állítani, a háborús bűncselekményeik miatt elítélt és a börtönökből csak nemrégien kiengedett egykori náci tábornokokat. A másik hadsereg vezetői Frédéric Joliot-Curie, a nagy tudós, Ilja Erenburg a lángelkű szovjet író, Anna Seghers a kiváló német író és a tudomány sok más kiemelkedő képviselője.

Az egyik hadsereg fegyvere a gyilkos és a tör, az ágyú és a bomba, a másiké a termelés és a munka eszköze. Az egyik hadseregbe erőszakkal és fenyegetésekkel kell a katonákat belekényszeríteni, a másik hadseregbe önként áradnak a becsületes emberek milliói. Az egyik hadsereg az emberiség ellen készül harcra szállni, a másik az emberiségért küzd. Egy és ugyanaz az energia: az atom — az egyik hadsereg kezében az öldöklés, a megsemmisítés, a másikéban a gyógyítás, az építés, a felemelkedés célját szolgálja.

Ugyanakkor, amikor az imperialisták lázasan szövök háborús terveiket, amikor egyre növekvő iramban gyártják a betonaknákat, a gyújtóbombákat, a tengeraltató berendezéseket, a különböző atom- és más tömegpusztító fegyvereket, a béke-mozgalom is fokozza tevékenységét.

A legyőzhetetlen erő képviselő 900 milliós béketábornak teljes egysége az egész világ előtt nyilvánvalóvá vált a moszkvai értekezleten. Az értekezleten elfogadott közös nyilatkozat megállapította, hogy olyan időpontban, amikor a nemzetközi feszültség enyhülése folytán nagyobb lehetőség nyílik a nemzetközi problémák békés rendezésére, a nyugati hatalmak új tömböt igyekeznek összekovácsolni Nyugat-Európában. Ebben a tömbben helyet kapna a felfegyverzett Nyugat-Németország is. A párizsi egyezmények ratifikálása esetén megnövekszik a háborús veszély Európában, az egyezmények elvetése viszont a nemzetközi helyzet további enyhüléséhez vezetne.

A nyilatkozat megjelölte a német kérdés rendezésének útját. Ez pedig: le kell mondani a párizsi szerződések ratifikálásáról. 1955-ben általános, szabad választásokat kell tartani egész Németországban, nemzetközi ellenőrzés mellett; azután pedig össznémet kormányt kell alakítani.

A nyilatkozat kijelentette azt is, hogy a moszkvai értekezlet résztvevői készek az európai béke érdekeit előmozdító bármely más javaslatot megvizsgálni.

Az új háború ki-robbantására irányuló törekvésekkel szemben harcba lendültek a tőkés országok hatalmas népi erői, a béketábornak e nagy küzdelemben hűséges szövetségesei is.

A francia nép lankadatlan kitartással folytatja harcát a párizsi egyezmények ellen. Szerte Franciaországban izzó hangulatú tiltakozó gyűlések folynak; az aláírások gyűjtésére megindított országos mozgalom egyre jobban kiszélesedik. Hatalmas visszhangra talált a tömegek szívében a francia béke-mozgalom felhívása: «Az utolsó szó a francia népe lesz!»

Erős fellendülésben van a felfegyverzés elleni tömegmozgalom magában Nyugat-Németországban is. Most már nemcsak egyes szervezetek foglalnak állást a német militarizmus feltámasztása ellen, hanem a nyugatnémet tömegek. Főleg a nyugatnémet ifjúság körében mind szélesebb mederben bontakozik ki a katonai szolgálat megtagadására irányuló mozgalom. Az egymást gyors ütemben követő utcai tüntetéseken a fiatalság antimilitarista jelszavak hangoztatásával, feliratokkal, képekkel és rajzokkal juttatja kifejezésre valódi érzelmeit a «Wehrmacht»-al szemben.

Mindez csak néhány kiragadott példa a tőkés országokban folyó hatalmas békeküzdelemből.

A IV. Magyar Békekongresszuson kifejezésre kell juttatnunk, hogy népünk milyen felháborodással ítéli el azokat, akik háborús cselekvéseikkel békés életünket fenyegetik és az emberi kultúra mindnyájunk javát szolgáló értékeinek megsemmisítésére törek. Kifejezésre kell juttatnunk, hogy a magyar népnek mennyire egységes és elszánt a békeakarata és hogy a békeküzdelemben milyen odaadással és izzó lelkesedéssel vesz részt. És kifejezésre kell juttatnunk, hogy ámbár népünk tudatában van a háborús gyújtogatók által felidézett veszélynek, mégis mélységesen meg van győződve arról, hogy a béke és a háború erőinek összehasonlításában a béke erőinek kell győzedelmeskedniük, mert ahol az igazság és az erő — ott a győzelem.

A IV. Magyar Békekongresszuson ott lesznek Szeged és a szegedi járás békeküldöttei is. Egytől-egyik olyan emberek, akik erre a kitüntető megbízatásra jó munkájuk és a békeharcban szerzett érdemeik alapján a legméltóbbak voltak. Reájuk vár a feladat, hogy a kongresszuson beszámoljanak arról, hogy milyen lelkesedéssel készültek Szeged városának és a szegedi járásnak dolgozói erre a nagy eseményre. Megkapó és sokszor felemelő cselekedetekben nyilatkozott meg békevágyuk az izzó hangulatban lefolyt küldöttválasztó gyűlésen is. Mondják el, milyen lendülettel fokozták munkateljesítményüket és milyen egységes a békeakarattal. De küldötteinkre vár az a feladat is, hogy visszakerkezésük után beszámoljanak a tanácskozáson hallottakról és további békeharcos munkájukkal lelkesítsék a dolgozókat a kongresszusi határozatok végrehajtására.

Éljen a IV. Magyar Békekongresszus, az atomháború és a német militarizmus ellen egységesen fellépő magyar nép seregszemléje!

Dr. Schultheisz Emil
egyetemi tanár, a Városi Békebizottság elnöke

Ma kezdődik a IV. Magyar Békekongresszus Békeőrség a Ruhagyágban

Szegedi Ruhagyár, február 25., péntek.

„Köszöntse első dalunk a jó munkáért II. Kiss Ferencné szalagját” — jött a hang a gyári stúdióból. Aztán egy ismert dalt közvetített a mikrofon. Lent a gyártásban, amíg csak a nótát hallották, egymás gondolatait fűrkészve, össze-össze mosolyogtak a szalag dolgozói.

— A békeműszak harmadik napja a mai — mondta aztán Kissné, s figyelte a szalag munkáit, akik vele együtt örülnek.

— Szalagom minden tagja sztahanovista akar lenni — mondta tovább Kissné. Tekintete végig siklott a 32 emberen, akik rég vele dolgoznak, s naponta találkoznak a 8-as teremben, a „vatta-szalagban”.

Olyan ez a gépsor, mint egy népes család. Mind egyért és egy mindért. Eddig még nincs veszélyben a szalag egyik tagjánál sem a sztahanovista cím elnyerése. Most nem is lehet, hiszen április 4-ig békeőrséget vállaltak minden napra. Ki is írtatták a falon levő táblára személy szerint ki, mit ígért, hogy lássák vállalkusukat, s a teljesítést.

— A békéért tesszünk és a jobb életért! — mondta Kissné, a szalagvezető. — Azért dolgozunk együttes erővel.

Amint beszél, mellette türelmetlenül megszólal Keszi Zoltán, a szalag egyik fiatal gépe.

— Eltörött a tűm. Emiatt négy darabbal elmaradok. — Még be sem fejezte, a mikrofonból, mintegy visszhangként hallja, hogy sürgetik a műszerészt: jöjjön a 8-as terembe. Az meg is érkezik rövid idő

múlva, Keszi Zoltán aztán a békéről szól:

— Megszüntetem én az elmaradást, mert munkámmal álok őrt a békéért. Innen üzenem a IV. békekongresszusnak, hogy nevében is tiltakozzanak Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen.

Kissné szalagjában mindenkinél megvan a maga munkája. A 120 vattakabát megvarrásához — amit naponként ad ki a szalag, — minden erőre szükség van. Különösen akkor, ha túlteljesítést vállaltak. Azt ígérték, hogy 105 százalékra teljesítik a tervet.

Nem akárhogyan végezzük el munkánkat; rendszeren, becsületesen dolgozunk. — beszéli Németh Ferencné. — Nekem is három gyermekem van, s boldog, békés jelenlétük, jövőjüket akarom biztosítani. A kongresszus is azért tár-

gyal, hogy békénk biztosítva legyen. Ehhez a békekongresszus résztvevőinek mostani eredményekkel adunk segítséget.

Márkus Katalin, az ügyes lány is a Kissné-szalagban dolgozik. Elmondja, most is iszonyodva gondol vissza a bombázás borzalmaira. Pedig akkor még egészen gyerek volt.

Sokszor esténként, amikor a rádió mellett ülök, — beszélte a lány, — arra gondolok, milyen jó most nekem. Szeretném is mindig ilyen boldognak érezni magam. Békeben akarok élni, dolgozni tovább: magunkért és családunkért. A szalag dolgozói nemcsak mondják, tetteikkel is bizonyítják, hogy a béke mellett vannak. Mert a napi 120 vattakabát helyett a héten egyszer már 139 darabot, egyszer pedig 155 darabot készítettek.

Ma reggel indulnak küldötteink a békekongresszusra

Ma reggel indulnak Szeged békeküldöttei is Budapestre a IV. Magyar Békekongresszusra. A feldisített vonat reggel 6 órakor indul a Szeged Állomásról. A küldötteket kikísérik az állomáshoz az üzemek és a kerületek dolgozói és ünnepélyesen búcsúztatják őket. Magukkal viszik a küldöttek az ajándékokat, a sok-sok ezer aláírást, amelyek oda-kerülnek az ország dolgozóinak aláírásai közé, kifejezve városunk lakóinak békeakarátát.

Amíg küldötteink a Sportcsarnokban tárgyalnak, itthon sem szünetel a békeharcos munka. Vasárnap délután 5 órakor a Városi Békebizottság kultúrteremben a IV. Magyar Békekongresszus tiszteletére a „Szendrei János” MNDSZ-csoport és a belvárosi kerületi békebizottságok „Édesanyák béketalálkozója” rendezik meg. Az igen érdekesnek ígérkező találkozón, amelyen sok szegedi édesanya vesz részt, Somfai László író tart beszédet.

Az előadás után változatos kultúrműsort mutatnak be.

Levelek a szegedi középiskolák Magyar—Szovjet Barátsági Hetéről

Tíz éve szabadította fel a magyar népet a Szovjet Hadsereg. Az idén a magyar—szovjet barátsági hónapban — ezt a tíz szabad évet, s a felszabadító, baráti Szovjetuniót ünnepeleljük. A magyar—szovjet barátsági hónap küszöbén a szegedi középiskolák diákjai barátsági hetet tartanak. A diákok a DISZ-szervezetekben és a szakkörökön tanáraik segítségével komoly munkát végeztek és szép műsorokat rendeztek; ezzel is ünnepelték a magyar—szovjet barátságot. A diákok mindenhol iskolájuk jellegének megfelelően emlékeznek meg a magyar—szovjet barátságról. Az osztályfőnökök óráikon külön felhívták tanítványaik figyelmét a magyar—szovjet barátsági hét jelentőségére.

A Tanítónőképzőben...

A történelmi szakkör tagjai szokatlanul nagy aktivitással és érdek-

lődéssel készülődtek a heti szak-köri ülésre. Mire az ülés megkezdődött, zsúfolásig megtelt az osztályterem. Nyerges Margit III. a. osztályos tanuló nagy lendülettel, de a nagyszámú diák- és tanárvendég miatt kissé elfogódottan tartotta meg előadását „Hogyan értékelik az orosz és szovjet történészek az 1848—49-es szabadságharcot?” címmel. Farkas Katalin hozzászólása Gu-szev kapitánynak és társainak nemes alakját idézte, akik a cári parancssal szembe fordulva, életük kockáztatásával ügyünk mellé álltak. De szakmailag legtöbbször vendégünknek, Sárközi elvtársnak, volt szovjet ösztöndíjas történésznek a hozzászólása adott. Nemcsak a szabadságharcra, hanem népünk egész történelmére vonatkozólag mondott el eddig még nem hallott igen érdekes részleteket orosz és szovjet történészek munkáiból. Mintegy rögtönzött tapasztalatsere formájában egyúttal képet kaptunk

arról is, milyen nagy gondnal és alapossgal készülődnek pontosan kidolgozott módszerek szerint a szakkörökre a szovjet középiskolások.

... A komoly munka után derűs percek következtek. Bálint elvtárs, ugyancsak volt szovjet ösztöndíjas, közvetlen beszélgetés formájában mondta el, hogyan élnek a diákok Leningrádban. Leírta, mennyi jóindulattal és megértéssel segítik a szovjet emberek a külföldi diákokat, akik bizony eleinte valamennyien átesnek egy-két humoros jeleneten nyelvi nehézségek miatt. Elbeszélte Bálint elvtárs, hogy Leningrádban a város északi fekvése miatt, a nyári hónapokban éjszaka olyan világos volt, hogy még éjjel-kor is tudott az utcán vagy a parkban újságot olvasni.

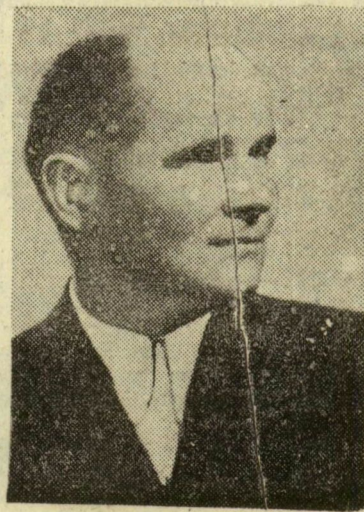
Ugy véljük, hasznos és kellemes volt a magyar—szovjet barátsági hét első napja.

Patik István

Szeged kongresszusi küldöttei

SZÁDECZKY KARDOS SÁMUEL,
a Szegedi Tudományegyetem,
docense

KÓSZÓ LAJOS
egyénilag dolgozó paraszt

NAGY SÁNDOR
Sztálin-díjjal kitüntetett Kossuth-díjas író, az Országos Béketanács tagja